

[Kulturministeren]

at afhænde den del af bygningen, der anvendes af Billedhuggerskolen til undervisningsformål.

Det undersøges i øjeblikket, hvorledes afhændelsen skal ske, herunder om der er problemer af udstykningsmæssig karakter. Afhændelsen vil kun ske efter forudgående forelæggelse for Folketingets Finansudvalg.

Spm. nr. S 1160

Til *skatteministeren* (30/8 89) af:

Behnke (FP):

»Hvorledes udvikler skattetrykket sig for den gennemsnitlige danske husstand i 1990 sammenlignet med 1989, når der medregnes de nye statslige og kommunale afgifter, som berører alle familier?«

Begrundelse

Regeringen har ved offentliggørelsen af finansloven for 1990 påstået, at skattetrykket næste år vil falde 0,4 pct. regnet i forhold til BNP.

Imidlertid kan en dansk familie ikke leve af den beregningsform, hvorfor spørgeren gerne vil have skattetryksberegningen foretaget for en gennemsnitlig familie.

Når der beregnes skattetryk, er det ikke kun de skatter og afgifter, som er direkte forbundet med indkomst og forbrug, der har indflydelse. De mange nye miljøafgifter er et eksempel på statslige afgifter, som berører alle familier. Også de kommuner, som sænker skatteprocenten, udviser en tendens til at forhøje kommunale gebyrer og andre afgifter. Således vil f.eks. Århus Kommune forhøje betalingen i busser og for andre af de monopolgoder, kommunen udbyder. Derved kommer familien ikke til at mærke kommunens skattelempelse på 0,2 pct.

En ægte skattelettelse sker, når det offentlige sparer det provenu, som ved skattelettelsen mangler, og ikke blot ved at tvinge pengene ind i de offentlige kasser ved nye eller forhøjede afgifter og gebyrer.

Svar (13/9 89):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det samlede skattetryk målt i forhold til BNP skønnes at falde fra 52,0 pct. i 1989 til 51,6 pct. i 1990.

Der foreligger ikke skøn over skattetrykket for den gennemsnitlige danske husstand for 1990.

Opgørelsen af det officielle skattetryk sker efter de retningslinier, som også anvendes i andre OECD-lande. Definitionen af en skat er »en obligatorisk ydelse, som udskrives til den offentlige sektor, uden at denne til gengæld erlægger nogen specielt dertil svarende modydelse.«

Det er korrekt, at borgernes egenbetaling til forskellige specifikke ydelser, som det offentlige stiller til rådighed, øges i disse år, herunder en øget betaling for miljøudgifter. Betaling for miljøudgifter, der f.eks. går til anlæg og drift af et kommunalt rensningsanlæg, rubriceres ikke som en skat, idet der jo er tale om, at grundejerne alene betaler for de omkostninger, kommunen har til rensning af spildevand.

Spm. nr. S 1161

Til *energiministeren* (30/8 89) af:

Behnke (FP):

»Vil ministeren stoppe den dumpingpolitik hos naturgasselskaberne, som er ved at ødelægge VVS-branchen?«

Begrundelse

I dagspressen, senest Jyllands-Posten den 28. og den 29. august d.å., og i klager fra sammenslutningen af VVS-mestre er det blevet påpeget, at specielt Naturgas Syd og Hovedstadsregionens Naturgasselskab (HNG) benytter dumpingpriser i deres tilbud til kunderne ved skift til naturgas.

Naturgasselskaberne tilbyder køb af gammelt og installation af nyt VVS-udstyr hos kunderne til priser, som er dumpingpriser, efter som almindelige VVS-firmaer end ikke kan købe materialerne til disse priser. Naturgasselskaberne lader så udvalgte VVS-folk lave arbejdet.

Spørgeren er indforstået med, at naturgasselskaberne bruger pågående markedsføring for at overbevise potentielle kunder om skifte til gas, men finder det urimeligt, hvis man som salgsargument bruger dumpingpriser. Det er både unfair over for VVS-branchen og skatteyderne, der i sidste ende betaler for disse dumpingtilbud.

Spørgeren forventer derfor, at ministeren retter henvendelse til naturgasselskaberne og sikrer, at man ikke sælger til dumpingpriser.

Svar (6/9 89):